

sekes-eydap.gr

ΣΕΚΕΣ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ
ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΥΔΑΠ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ανακοίνωση Νο 3 • Δευτέρα 8 Μαρτίου 2021

8 Μάρτη - Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας

Αγώνας για την ισότητα των φύλων
και την ενίσχυση της θέσης των γυναικών στην κοινωνία

Η Ημέρα της Γυναίκας δεν είναι απλά άλλη μια επετειακή ημέρα, που επιτάσσει μια προβλεπόμενη ευχή σε κάθε εκπρόσωπο του «καλύτερου» μισού του πληθυσμού του πλανήτη.

Η 8^η Μάρτη δεν είναι γιορτή. Είναι καμπανάκι πως ο κόσμος μας είναι στρεβλός. Είναι υπενθύμιση. Υπάρχει για να θυμίζει τις αέναες μάχες ενός αγώνα που συνεχίζεται ακόμα αδιάκοπος σε όλη την υφήλιο.

Σε χώρους εργασίας και κοινοβούλια, σε ανήλιαγα υπόγεια και πίσω από τις κουρτίνες. Ενός αγώνα για το προφανές, για το αυτονόητο: Πως δε μπορούμε να μιλάμε για ανθρωπότητα, όταν το μισό της δεν απολαμβάνει τα δικαιώματα και το σεβασμό που του πρέπει.

Όταν στο όνομα του κοινωνικού πρέποντος οι κρατικές και θρησκευτικές εξουσίες τοποθετούν τις γυναίκες ένα σκαλί παρακάτω από τη θέση των ανδρών.

Ο νους μας αυτή τη μέρα ταξιδεύει στις ράφτρες των κάτεργων της Ν. Υόρκης, το 1908, μετανάστριες κύρια που για πρώτη φορά διεκδικούν δικαιώματα. Το 1909 εξαντλείται η υπομονή τους και ξεσηκώνονται με απεργία δεκατεσσάρων εβδομάδων. Ήταν η πρώτη ενέργεια που οδήγησε τις γυναίκες, όχι μόνο στην είσοδο τους στο εργατικό κίνημα, αλλά και στην πολιτικοποίηση και ριζοσπαστικοποίηση τους, καθώς συνδέθηκε με τον ευρύτερο αγώνα για ισότητα έναντι των ανδρών.

Ο αγώνας αυτός συνεχίζεται μέχρι σήμερα, ώσπου να γίνει το ελάχιστο: Η αρχή της ίσης αμοιβής για ίσης αξίας εργασία, ώσπου ο κάθε εργοδότης θα πάψει να ζητά και λίγο σάρκα για καλύτερη ανταμοιβή.

Όπου η μητρότητα (εγκυμοσύνη και λοχεία) δε θα αντιμετωπίζεται ως οικονομικός ή παραγωγικός κίνδυνος από τον εργοδότη και ως φόβος απόλυσης ή δυσμενών μεταβολών από τις εργαζόμενες γυναίκες αλλά ως επιθυμητή και απολύτως σεβαστή επιτέλεση του βιολογικού τους ρόλου. Με πλήρη διασφάλιση των εργασιακών και ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει να εντείνει τις διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος και να στηρίζει τις διεκδικήσεις των γυναικών για ισότητα, ίση αμοιβή, πλήρη απασχόληση, για την εξάλειψη κάθε μορφής σεξισμού και βίας κατά των γυναικών.

Οι πρόσφατες καταγγελίες στην Ελλάδα έριξαν φως και ανέδειξαν με τον πιο emphaticό τρόπο την κουλτούρα βίας κατά των γυναικών που επικρατεί στους χώρους εργασίας. Είναι οι χώροι όπου ο εργοδότης/άνδρας, σε μια σχέση εξάρτησης και εξουσίας ασκεί πολλαπλές μορφές βίας, είναι εκεί που οι γυναίκες σιωπούν μπροστά στον φόβο της απόλυσης, της θυματοποίησής τους, στον φόβο των μηνύσεων από τους εργοδότες.

Οι γυναίκες δε ψάχνουν προστασία, ούτε ζητιανεύουν παρέμβαση κάποιων φωτισμένων πατρώνων. Δε ζητούν ευγενικά να τους αποδώσουν οι άρχοντες νέα δικαιώματα.

Απαιτούν, μάχονται για το προφανές, το αυτονόητο σε αυτό το ανάποδο σύμπαν που έχουμε χτίσει.

Σήμερα λοιπόν αν θελήσουμε χάριν της επετείου να προσφέρουμε ένα λουλούδι, ή να κάνουμε μια αγκαλιά, τη μάνα, τη σύντροφο, την κόρη, την συνάδελφο, ας το κάνουμε.

Μετά όμως ας πιαστούμε χέρι - χέρι κι ας ριχτούμε στη μάχη για το αυτονόητο.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΚΕΣ ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΥΔΑΠ